

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Β' Αριθμ. 109

Δευτέρα: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΣ

Πέμπτη 18 Δεκεμβρίου 1924

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΤΟΥ Κ. Ν. ΠΟΛΙΤΗ

Β.

Ο Κ. Ν. Πολίτης ήτο καθηγητής δόκιμος (professeur agrégé) δηλαδή ύφηγητης, έπαρχιακού τινος πανεπιστημίου της Γαλλίας και τοιοῦτος εξηολούθει να είναι μέχρι της ήμέρας, καθ' ήν ο Βενιζέλος τόν ανύψωσεν εις ύπουργόν των Έξωτερικών της δυστυχισμένης Ελλάδος. Έννοείται ότι διά να λάβη δημοσίαν θέσιν εν Γαλλία ουτος είχε περιφρονήσει την ελληνικήν ύπηκοότητα και είχε λάβει γαλλικήν τοιαύτην. Ο μακαρίτης Γεώργ. Θεοτόκης τόν επίμα πάντοτε διά της περιφρονήσεώς του, διότι είχε αποβάλει πών ελληνικόν αίσθημα και αποκτήσει τελείαν γαλλικήν συνείδησιν και ήτο διά την Ελλάδα απολωλός πρόβατον.

Ο βενιζέλος εγνώρισε διά πρώτην φοράν τόν περίφημον αυτόν εξωμότην Ν. Πολίτην εις τούς Παρισίους, εϋθύς μετά τόν πρώτον βαλκανικόν πόλεμον και έπειδή δεν είχαν έμπιστοσύνην εις τόν τότε πρωθυπουργόν της Ελλάδος, ένεκα των φιλοβασιλικών του αισθημάτων, μετεχειρίζετο τόν Πολίτην ως διερχόμενον κατ' ες συνεντεύξεις, ως ελάμβανε με διαφόρους πολιτικές προσωπικότητας εν Παρισίοις, διότι έως τότε ή γαλλομάθεια του Βενιζέλου περιωριζέτο εντός των όρίων της Μεθόδου του Όλλενδόρφου. Του μετέφραζε γαλλιστί και άρθρα δι' εφημερίδας των Παρισίων και εξέτελει και διαφόρους άλλας παραγγελίας του, έννοείται επ' ιδιαιτέραν αμοιβήν.

Τέλος, ότε μετά την έναρξιν του μεγάλου πολέμου, ο Βενιζέλος εκηρύχθη πρόκαλύπτως υπέρ των Συμμάχων της Συνεννόσεως και ανέλαβε την Κυβέρνησιν της Ελλάδος τόν 7 βριον του 1915, προσέλαβε τόν Κ. Ν. Πολίτην ως Υπουργόν των Έξωτερικών, τη υποδείξει της Γαλλικής Κυβερνήσεως, ως έγγυισιν της προσδέσεως του πολιτικού άρματος της Ελλάδος εις τόν πολιτικόν άρμα της Γαλλίας. Όστε από τόν 7 βριον του 1915 μέχρι της 1ης Νοεμβρίου του 1920 το Υ-

πουργείον των Έξωτερικών της Ελλάδος διηύθυνεν ο ύπάλληλος της Γαλλίας Ν. Πολίτης και όχι Έλλην Υπουργός των Έξωτερικών!

Εϋθύς ως ή Έπανάστασις του Πλαστήρα ανέλαβε εν όνόματι του Βενιζέλου την Δικτατορίαν της Ελλάδος, ο Βενιζέλος απέστειλε τόν Κ. Ν. Πολίτην εις Αθήνας ως Υπουργόν των Έξωτερικών, όστις όμως παρητήθη και ανεχώρησεν εις Παρισίους, διαφωνήσας μετά των Έπαναστατών εις τό ζήτημα του τούφεκισμού των Πέντε Πολιτικών της Ελλάδος Γούναρη, Στράτου, Πρωτοπαπαδάκη, Μπαλτατζή και Θεοτόκη και του άρχιστρατήγου Χατζηανέστη.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΣ

ΑΝΤΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ

Έν Τσαμταντζ, Δεκέμβριος 1924

Φίλτατε Χ. Χρηστοβασίη

Από των πρώτων ήμερών του τίτου ή « Έλευθερία » σου εισήλθεν τό δεύτερον έτος της ήλικίας τη. Είνε αληθές ότι ού την ερονολόγησας δεν τερροστή απ' του ένδεκατου αριθμού της χωρίς να λάβης υπ' όφιν ότι, προκειμένου περί δεσποινίδος, ή στοιχειώδης άβρότης τό έπιβάλλει να μη αύξάνηται την ήλικίαν της. Φαίνεται όμως ότι έσύ, « έά γήως ήδη αύδω Ισάμενος » δεν πολυοιτίζεσαι να δεικνύσαι άβρόδ προς τας δεσποινίδας. Εγώ όμως, καίτοι « χωριάτης », καίτοι σχεδόν δημότης, θέλω να φανώ άβρότερος προς την κοινωνικήν σου θυγάτηρα. Αφού δε δεν ήμπορώ να τη ελιτώσω την ήλικίαν, άλλ' ούδέ θα έχω την σκαοτήτα να της την μεγαλώσω. Λοιπόν ή « Έλευθερία » σου εισήλθεν εις τό β' έτος του βίου της από του αριθμού της 105 και επί τη ήμέρα εείνη επιβάλλεται να ετραπεί ή επετηρίς της και να τη προσκομισθόν ενυμν ήτοι ες ή σή εη Μεθυσία και προσόχη εν πάσιν.

Η 2 Δεκεμβρίου, καθ' ήν τό παρελθόν έτος διά πρώτην φοράν είδε τό φώς της δημοσιότητος ή « Έλευθερία », π έπει να χαίρει ήται ευφροσύνης και τή νομόνως παύ όλων των φιλοπατρικών και άνων κομμι και συμφένον ο πινούντων ή Πατρις ή Ηπειρωτών ο ή ό τι προσέστη έα έφημερίς εις τις ύπαρχούσας εν τη Ηπειρωτική πρωτεύουσά. Τό τοιοῦτον δεν έχει μεγάλην σημασίαν. Κατά τας τελευταίους ταύτους χρόνους εν τη πατρίδι της « Κρυά - Φροσύνης » έφύησαν ως μύκητες, τόσα δημοσιογραφικά φύλλα, ώστε κινδυνεύει τις να έπαναλάβη ότι έδ γμάτισε διά τας πολυαριθμούς Έλληνικες Γραμματικές της έπαχής τιν' ο αιδίμος, Αδ. Κοραής, δι δηλ. θα εύη γέ ει τό « Έθνος ούχι δ' εκδίδων νέαν. άλλ' ο καίον τας ύπαρχούσας! Εγώ όμως ούδέναιν ήπ' τ' ούτον αν ήμα άνω έλαρω έπ' αιδεμα ής άνω οι να δέλω τη « Έλευθερία ».

Οι να ζήσουν χρόνους πολλούς και να προκόψουν! Εχω όμως τό δικαίωμα να άπεινω ιδία τετα συγχαρητήρια εις την « Έλευθερία » έπ' τη πρότι επετηρίδι του βίου της, διότι αυτή έταμεν, ήμα τη έμφαν' σε της, νεανόδον προσπαθούσα μετά της όμογαλάκτου κα' όμοιδαύτου εν τη πολιτική προσβ' έρας αδελφής της « Ηπειρου » να έξεγείρη τόν Ηπειρωτ' όν Λαόν εις της να τις τ' υ βενιζέλικού ζήλητορίου, δι' ού, ποτισθας π' ο δ' εαετίας, κινδυνεύει, άντι ν' αποβή έλευθερος άληθώς πολίτη εν άληθινή έλευθερία Πολιτεία να μείνη διά παντός « αιώνας ή γιά » του Βενιζελισμού, άκουμένον να τόν βιαυαλίξη με τό ό οι οι « Ηπειρώται είναι « οι αιώνας! Έλληνες! » ό πως τούς ωνόμασε ο « Μέγας Άρχηγός »!

Οι έπ' Τουρκ' όστις « όγαίades » ήσαν το ούτ' « κατ' ανάγκην, διέτηρουν όμως έλευθερον αιδούλκτον τό φρόνημα προσπαθόντες ν' άπαλλαγώσι της δουλείας και πίντοτ' ελίζοντες » έφ' ή και έξωτερικόν την έλπίδα των αυτών εις τα τραγούδια των, άδοντες προς τοις άλλοις:

Ακόμι τούτην άνοξη,

ό αγ' άδες, ό αγ' άδες,

Τό τό καλοκαίρι,

καύμένη Ρούμελη...

Διά τούς Ηπειρώτας όμως « όγαίades » του Βενιζελισμού « οι άνοιξες και τα καλοκαίρια » έρχονται και παρόρχονται, χωρίς να παρέχονται έκδηλα σημαία ότι ο Ηπειρωτικός Λαός έν τη πλειοψηφία του άπεφάσισε να συντόρψη τόν βενιζελικόν κλοιόν και ν' αποβή άληθώς έλευθερος πολίτης.

Η « Έλευθερία » λοιπόν, διεξάγονσα κρατερόν άγώνα και προσπαθούσα να έξεγείρη εν τη πολιτικής των νάρη; τούς Ηπειρώτας: διδάσκουσα αυτούς ότι εν τη έλευθερία Πολιτεία μας έχον όχι μόνον καθήκοντα και ύποχρεώσεις, άλλ' και δικαιώματα, κατέστη άξία της Ηπειρωτικής Πατρίδος και τη όλης Ελλάδος. Ός εκ τούτου ή εισοδος της εις τό δεύτερον έτος της ήλικίας αυή; πρέπει να έορτασθή ως ευφρόσυνον πατριωτικόν γεγονός παύ όλων των Ηπειρωτών, οίτινες: δεν δουλεύουν εις Κύμα, βλέπουν τας καταστροφάς, ως έπροξένησεν εις τόν όλον Έλληνισμόν ο Βενιζελισμός, και δέ ουγκινούνται από τά Ιησουητικά κομπιμέντα των κερδοεπιδρομόνων κομματοχιστών, οί εις αι αι αιώνιοι « Έλληνες » κα δέν να τ' οί λέ η είλ κιν ής « χας ό π ς ή « Έλευθερία » αν ζήση πολυχρόνιος, έπιτυχάνουσα εν τή ευενεί αι πορωτική της άγών.

Με τοιούτας εύχας τερματίζω και έγώ τό καίόν μου συγχαρητήριον ήπ' ήον επί τη αίσα διενύει από της « Έλευθερίας » τή πρώτ' « ός ή τ' υ βον της και τη εισόφ της εί, τό δαύτεον

Ν. ΝΙΤΣΟΣ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΣΥΜΜΕΛΗΤΕΣ

ΕΝΕΚΑ διαφωνίας του αντιπροσώπου της Ελλάδος άφ' ές και των συναδέλφων του μέλων της « Μικτής Επιτροπής της Αεταλλαγής των ελληνικών και των τουρκικών Αληθυσμών » άφ' έτ-

ρου ως προς την έρμηνείαν του άρθρ. 12 § 3 της Συμβάσεως της 30 Ιανουαρίου 1923, κα' ό έξ μόν το της ανταλλαγής οι Άλβανοί της καταγωγής Ηπειρώται (Γοιάμηδες) και Μακεδόες, μετηνέχθη τό ζήτημα τούτο εις την Κοινωνίαν των Έθνών, κατά τη αν έλευσιν αυτής εν Γόμη, ή δέ Κοινωνία τω Έθνών παρέπεμψε τούτο εις την εν Κωνσταντινούπολει δρενύουσαν ειρημένην Μικτήν Επιτροπήν τό ό τοιον σημαίνει ότι χάρις εις την διπλωματικήν έκα ότητα του βενιζελικής φενρέσεως, τ' ε ή μου Γαλλοέλληνας Ν. Πολίτη « χάταμεν και τό ζήτημα τούτο διοτι ή εν Κωνσταντινούπολει έδρευσουσα Μικτή » επιτροπή έχει έκπεφρασμένην την γνώμην περί του ό τι οι Γοιάμηδες της Ηπειρου είναι Άλβανοί και όχι Τούρκοι, και συνεπώς δεν θ' ανταλλαγούν.

Οτέως άνγός της Έννόμου Τάξεως Ιωαν. Τζίτζος Μανούσης, εκ Κρετσονίστης των Κουρέντων, κατηγορούμενος επί αντιποιήσεως Άρχης καταδικάσθη εις δύο και ήμιστος έτών φυλάκισιν.

Η « Έλευθερία » πολλάκις ήσχολήθη με τούς αξιωματικούς του Παγκάλου, χάριν των έλευθεριών του Ηπειρωτικού Λαού, του όποιου έγιναν ούτοι νέοι δυνάσται, χειρότεροι των ληστών και δεν έχει λόγους να συμπαύη τόν καταδικασθέντα Κ. Τζίτζον Μανούσην, άλλ' φρονεί ότι ο Κ. Τζίτζος Μανούσης έπεσε θύμα των άνωτέρων του και ήρεν αυτός μόνος τας άμαρτίας τόσων παρανοησάντων αξιωματικών της ειρωνικώς λεγομένης Έννόμου Τάξεως. Ός μας έδόθη άφορητή να γνωρίσωμεν εκ των ύστερων τας περιλήψεις τοιχοκολήσεις, δι' όν κατηγοούντο εν Ηπειρώ οι καταστροφώτες Νόμοι και έθεσπίζοντο νέοι Νόμοι, τό ό τοιον δεν είναι αντιποιήσεις Άρχης, τιμωρουμένη από ένός έτους μέχοι πέντε έτών, άλλ' αντιποιήσεις Νομοθετικής Έξουσίας, τιμωρουμένη από 5—12 έτών είς κτης δεν ήσαν έργον του Κ. Τζίτζου Μανούση, άλλ' έκείνων έξών ούτος εξοτάτο.

Ο Κ. Εισαγγελέας γνωρίζει τούς αληθείς δόστας της κατά γήσεως των Νόμων εν Ηπειρώ έκείνους δηλαδή οίτινες αντιποιήσαν δικαιώματα Νομοθετικής Έξουσίας, και έπειδή ποδείται περί καθουργήματος ήτοι περί έγγλήματος τιμωρουμένου απτεπαγγέλτως, δρείλει ν' άπλώση την στίβαράν του γείρα κα' συλάβη αυτούς και να μη άρη τας άμαρτίας του Υπουργείου της όπλεν Έννόμου Τάξεως ό δυστυχής Κ. Τζίτζος Μανούσης. Α γαμένονεν.

ΔΙΣΒΕΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ
ΔΕΥΤΕΡΑΝ -- ΠΕΜΠΤΗΝ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Αφίξεις & Αναχωρήσεις

— Αφίκετο και κατέλυσε παρὰ τῷ
Διοικητῇ τῆς Μεραρχίας, Ἡπειρώτης ὑ-
ποστράτηγος κ. Βλ. Τσιρογιάννη ὁ φί-
λος του καὶ στρατιώτης του ὑποστράτη-
γος κ. Σιωμασιάνος.

— Ὁ ὑποστράτηγος κ. Σιωμασιάνος,
εἰς ἐκ τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ Μπεζανίου,
εἶνα καὶ δι' ἑτερόν λόγον συμπαθὲς
πρὸς τοὺς Ἡπειρώτας, διότι διοίκησε
τὸ Ἡπειρωτικὸν 26ον Σύνταγμα, οὐ-
μνος οἱ ὅλῃτα ἐγνωμένως ἀγα-
πῶνται τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐν τῷ μέ-
τῳ ἡμῶν εὐρισκομένου ἤδη γενναίου
ὑποστράτηγου κ. Σιωμασιάνου.

— Ἀνεχώρησαν εἰς Βουκουρεστίον
οἱ ἐκ Σταυρίτσανης τῆς Κοινότητος ἐνταῖοι
καὶ φίλεργοι συμπατριῶταί μας κ. κ.
Ἰωάννης Ναισιόπουλος μετὰ τοῦ ἐνδε-
καετοῦς υἱοῦ του Βασιλείου κα.
Λάμπρος Καραγιάννης, πρὸς οὓς ἐν-
χόμεθα ἐγκαρδίως κατευόδιον καὶ κα-
λὴν ἐλπίαν εἰς τὴν ἀγαθὴν Πατρι-
δα.

Ἀσθενεῖαι

Μετὰ χαρᾶς ἐληροφροήθημεν ὅτι
ὁ κ. Κώστα Ζήσης, πρόκριτος τῆς Ζί-
τας καὶ ἐπίτροπος τῆς αὐτοῦ Ἱερᾶς
Μονῆς τοῦ Προφήτου Ἡλίου ἀσθενεῖ-
ας βαρεῖς ἀνέκτησεν ἤδη.

Θάνατοι

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΙΚΚΗΣ

Ἀπέθανεν ἐν Κερκύρᾳ σεβαστὸς
καὶ ἐνάρετος πρεσβύτερος ἀρχηγὸς
μίας τῶν καλεϊτέρων οἰκογενειῶν
τῆς Κερκύρας, ὁ πατὴρ τοῦ ἐνφθί-
μως γνωστοῦ ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν Ἰω-
αννίνων κ. Γεωρ. Ρίκκη, Διευθυν-
τοῦ τοῦ μεγάλου ἐνταῦθα Καταστή-
ματος ἐλαστικῶν καὶ ἀνταλλακτικῶν
ἐλθὼν ἀπὸ τῆς ἐν Γροῦδίττῃ καὶ
Ρίκκῃ.

Τὰ ἐγκάρδια συλλυπητήριά μας
εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ μεταστάτος καὶ
ἐκλεκτοῦς μας φίλους κ. κ. Σωφρά-
την Ρίκκην ἀποδιδόντες ταγματάρχην
τῆς Ἐπιμελητείας καὶ Γεωργίου
Ρίκκην.

— Ἀπέθανεν εἰς τὴν Κρεσσούνισταν
ὁ Ζήσης Κολοκάθας, γόνος μίας τῶν
ἀρχαιοτέρων οἰκογενειῶν τοῦ ἐδάφους
τοῦτον χωρίου, ἀνὴρ χορηγὸς καὶ ἐντα-
μος.

— Ἀπέθανεν εἰς τὸν Πειραιᾶ ὁ δε-
καεταετὴς υἱὸς τοῦ ἐκ Τερεζοπόλεως
τῶν Κουρουνίων ἀποστολοῦ αὐτοῦ κ.
Ζήση Τριανταφύλλου, Χρήστος, μηθη-
τὴς τοῦ Γυμνασίου. Τὰ ἐγκάρδια συλ-
λυπητήριά μας εἰς τοὺς ἀντιχρῆς γονεῖς
τοῦ καὶ τοὺς ἄλλους οἰκεῖν τοῦ.

Σωματεῖον Ἐργατῶν Τυ-
ροκομίας Τρικκάλων

Οἱ τυροκομοὶ, ποὺ θέλουσι προσ-
κινῶν πρὸς ἐπ' ὅσον τὴν τιμὴν ὅλ. ν
τῶν εἰδῶν, δύναται ν. ἀποστῇ νται
εἰς τὸ Σ. μ. τ. ν. καὶ. Διεύθυνσις: Γε-
γατικὸν Κ. ν. ν. Γ. καλ.

Εἰς τὴν Συνεδριάζει
Οἱ Πρόεδροι: Οἱ Γραμματεῖς:
Δημ. Κωστόπουλος Γ. Σύμπας
(Γ. Σ.)

ΗΜΕΙΡΩΤΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΤΑ
Γ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ & Σία

Ταχυκαὶ ἀναχωρήσεις ἐκ Πρεβέζης διὰ τῶν πλέον ταχυπλόων
καὶ πόλευστων ἀτμοπλοίων ἀκτοπλοίας μας:
Διάρκεια ταξιδίου ἐκ Πρεβέζης μέχρι Πειραιῶς
ὡραὶ μόνον 22
Ἀτμ. «ΕΛΒΙΡΑ» ἐκάστην Τρίτην ὥραν 7 π. μ. διὰ Ἀχαρναιάν, Πά-
τρας καὶ Πειραιᾶ,
Ἀτμ. «ΤΑΣΟΣ» ἐκάστην Τετάρτην ὥραν 7 π. μ. διὰ Κεφαλληνίαν Πά-
τρας, Πειραιᾶ, Χαλκίδα καὶ Βόλον.
Ἀτμ. «ΕΛΒΙΡΑ» ἐκάστην Παρασκευὴν ὥραν 7 π. μ. διὰ Ἀχαρναιάν
Πάτρας καὶ Πειραιᾶ.
ΠΡΕΒΕΖΑ - ΚΕΡΚΥΡΑ
Ἀτμ. «ΕΛΒΙΡΑ» ἐκάστην Κυριακὴν ὥραν 4 π. μ. διὰ Πάργαν, Πηγομε-
νίσταν καὶ Κέρκυραν

Ἐννόμιον Τάξεως: 1) Βασίλ. Κολοβός
εἰς 15 ἡμερῶν φυλάσιν, 1000 δραχ-
μῶν πρόστιμον καὶ τὰ ἔξοδα καὶ τέλη
καὶ Σπύρος Μπόλλας εἰς 5 ἡμερῶν

Παρακαλοῦνται οἱ κατὰ τὸ-
πους ἀνταποκρίναι τῆς «Ἐλευθε-
ρίας» δταν γράφουν πρὸς αὐτὴν
νὰ γράφουν ὅσο τὸ δυνατόν λακω-
νικά, διότι ἡ «Ἐλευθερία», ἐφό-
σον βροῖσεται σ' αὐτὸ τὸ σχῆμα,
δὲν ἔχει ἀρκετὸν χρόνον καὶ αἱ
ἀνταποκρίσεις δὲν πρέπει νὰ ὑ-
περβαίνουν τὴν μιὰ στήλην.

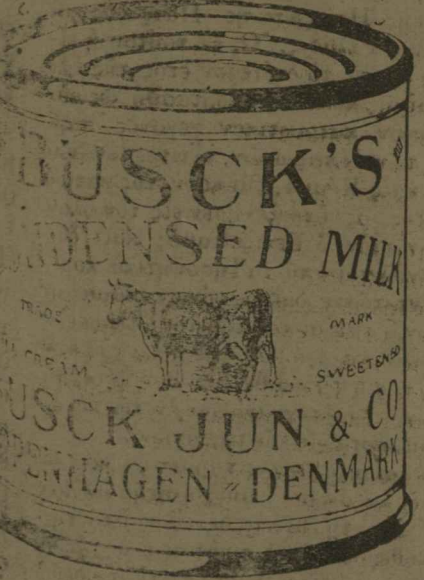
(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

Παρακαλοῦνται ὅσοι κα-
θυστεροῦν τὴν συνδρομὴν
τοὺς πρὸς τὴν «Ἐλευθερί-
αν» νὰ σπεύσουν νὰ τὴν ἐμ-
βάσουν τὸ γλιτωρότερον,
γιατὶ ἡ «Ἐλευθερία» δὲν ἔ-
χει κανέναν ἀδελφὸν πόρον,
καὶ δὲν ὑποστηρίζεται ἀπὸ
κανέναν ἀρχηγὸν Κόμμα-
τος, καὶ βγ. ἐν τῇ μὲν τὸν ἴδῳ
τά της καὶ μόνον.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

Εἰς τὴν Πλατείαν Γεωργίου Σταύ-
ρου, στὸν Γαλὶ — Καφενὲ εἶνε τὸ Κα-
τάστημα ὁποιαιῶν τοῦ κ. Νικολ. Πα-
σχίδου ἀπὸ τὴν Κρεσσούνισταν, στενοῦ
μας φίλου καὶ σχεδὸν συγχωριανοῦ
μας. Καὶ τὸ δὲν βροῖσκει κανεὶς σ' αὐ-
τὸ τὸ μαγαζι, ποὺ ἱκανοποιεῖ ὅλους καὶ
ἀπὸ ὅλα. Ὁ Καταστηματάρχης προθυ-
μος καὶ γλυκὺς εἰς ὅλους, ἀποτελεῖ
σύνδεσμον μεταξὺ τῶν ταξιδευόμενων συμ-
πατριωτῶν καὶ τῶν χωρίων του. Ἐκτελεῖ
καθημεριανὰ καὶ παραγγελίας Γαζιδιῶ-
ν! Μην φοβεῖσθε ἀπὸ μαζοῦ! Εὐρίσκε-
τέα! ὅλα τὰ εἶδη εἰς τὰ Γιάννινα στὸ
Κατάστημα τοῦ κ. Νικ. Πασχίδου!

ΖΗΤΕΙΤΕ
ΓΑΛΛ. ΑΓΕΛΑΔΟΣ,

ΤΟ ΑΓΝΟΤΕΡΟΝ ΟΛΩΝ

Ἀθῆναι 17 Δεκεμβρίου (ἀρ. τηλ. 31655). — Ἐξ ἀγο-
ρῆς τοῦ πρωτοκόλλου τῆς Γενεῖης διὰ τὰς ἐν Μακεδο-
νίᾳ μειονότητας καὶ τῆς καταγγελίας τῆς Ἑλληνοσερ-
βικῆς συμμαχίας, θεωρεῖται πιθανὴ ἡ ἀποχώρησις τοῦ
Υπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Ρούσσου καὶ τοῦ ἐν Πα-
ρισίοις πρεσβετοῦ Πολίτη.

Ἀθῆναι 17 Δεκεμβρ. — Οἱ Ἀλβανοὶ ἐπαναστάται κα-
τέλαβον τὴν Σκόδραν καὶ τὴν Κορίαν, βαδίζοντες ἤδη
πρὸς κατάληψιν τῶν Τυράνων.

Ἀθῆναι 17 Δεκεμ. — Ὁ Χαεῖλος προτείνει εἰς τὴν
Κυβέρνησιν νὰ εἰσαγάγῃ μετὰ τὴν χουσίην δραχμὴν μὲ
σταθερὰν δραχμὴν ἀπέναντι τῆς χαοτίνης.

Ἀθῆναι 17 Δεκεμ. — Ἐξ ἐκπονηθεῖς ἐν ἐλπίδι ἡ δι-
κη τοῦ διεθνικοῦ τῆς «Ἀπογευματινῆς» Τσιφλάκου
μὲ σοβαρώτατα ἐπεισόδια καὶ ἀντεγκλήσεις μεταξὺ συ-
νηγόρων καὶ δικαστῶν. Ἐγένοντο στρατοκρατικαὶ ἀπώ-
πειροι πρὸς τρομοκρατίαν τῶν ἐνόρκων τοῦ δικαστη-
ρίου. Οἱ μάρτυρες τῆς κατηγορίας ἀπέδειξαν δειλὸν
μηνυτὴν στρατηγὸν Κουρουνόπουλον. Ὁ Κριτικὸς μοι-
ραρχος Πατριάρχης, ἄλλοτε ἀκόλουθος τοῦ Βενιζέλου
ἐδείξε τὸν δικηγόρον τῆς ὑπερασπίσεως Λεκαβάλλαν
κατὰ τὴν ὥρην τῆς δίκης, ἐνεκα τοῦ ὅσοιτον ἀπεχώρη-
σεν ἡ ὑπεράσπισις, ἐν σῶματι, διαμαρτυρηθεῖσα, ἔπει-
ράσει δὲ τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου ὁ Πατριάρχης δι-
σχήθη δι' ἀπεινθεῖς κλήσεις ὡς ἐπ' αὐτοφώρου συλλή-
φθεις, εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον. Ἐκλήθησαν ἐπειρόν-
τως πληρεξούσιοι τῆς Συνελεύσεως ὅπως παραστούν
ὡς συνήγοροι καὶ ἐτιμωρήθῃ μὲ δεκαπενθήμερον φυλά-
κισιν. Βενιζελικοὶ δικηγόροι ἔβρισαν τοὺς ἀποστάτους,
ὁ δὲ λαὸς, ἀπειτῶν εἰς τὰ ὕβρεις ἀπηύθυνε ζωπορικὴν
γάς. Ἡ ὁδὸς Σανταροῦσα, ὅπου συνεδρίαζε τὸ Δικαστή-
ριον ἦτο ἀσφυκτικῶς πλήρης Κόσμου.

Ὁ μάρτης ταγματάρχης Σκυλακάκης κατέθεσε πλεί-
στα ἐπιβαρυντικὰ ἱδία τὸν μηνυτὴν στρατηγὸν Κου-
ρουνόπουλον, ὅτι ἔφυγεν ἐκ Τολοῦ Μπουνάρ, ὁ δὲ ἑ-
τερος μάρτυς ἀξιωματικὸς Γερακουλάτος ὅτι ὁ Κουρ-
ουνόπουλος εἶναι δειλὸς καὶ ὅτι τὸν εἶδε νὰ κρύπτεται
ἐν ὥρᾳ μάχης ἐντὸς ἀμπρί. Ἐτερος μάρτυς ἀξιωματι-
κὸς ὁ Μπρέλλιας κατέθεσεν ὅτι ἡ λέξις «δειλὸς» ἀπο-
δίδει πιστοτάτην τὴν εἰκόνα τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Κου-
ρουνόπουλου, καὶ ὅτι εἶναι γνωστὸς εἰς τὸ στρατεύμα
ὡς ἔχων ἀνεπτυγμένον τὸ αἶσθημα τῆς αὐτοσυντηρή-
σεως. Αἴφνης τὴν νύκτα διεκόπη ἡ συνεδρίασις τοῦ
Κακουργοδικείου ἐγνώσθη δὲ ὅτι τοῦτο ὀφείλετο εἰς
ἐπείγουσαν πρόσκλησιν τοῦ Προέδρου ὑπὸ τοῦ Υπουργοῦ
τῆς Δικαιοσύνης Τσιτσεκλή, ζητήσαντος πληροφο-
ρίας διὰ τὴν καταδίκην τοῦ Πατριάρχου. Τὸ τοιοῦτον
προεκάλεσεν ἐκδηλον τὴν δυσφορίαν τῶν παρόντων
στρατιωτικῶν. Ἐλέχθη δὲ ὅτι τὴν διακοπὴν τῆς δίκης
προεκάλεσεν αὐτὸς οὗτος ὁ Κουρουνόπουλος, διότι οἱ
συνήγοροι τοῦ κατηγορουμένου Τσιφλάκου ἐπρόκειτο
ν' ἀναγνώσουν ἐπίσημον ἔγγραφο, περιέχον ἐκπληκ-
τικὰς ἀποκαλύψεις εἰς βάρος τῶν θρυλικῶν Πλαστήρα
καὶ λοιπῶν ὡς φυγάδων καὶ αἰτίων τῆς μικρασιατικῆς
καταστροφῆς.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ PIRELLI
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

(ὁδὸς Σουλίου)
Συμπληρῶν ἐκαστὴν ἡμέραν ἐξ εἰδικῶν αἰγμάτων καὶ εἰς εἰδικὰς
καλὴν ὁδὸν ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΡΟ-
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΜΕΝΑ, ληφθεὶς ὅτι ὁφείλει
καταστάσεως καὶ ἀποστάσεως τῶν ὁδῶν.
Διὰ τῆς μεγάλης παρακαταθήκης
Τιμὰὶ ἀσυνχώνισται
ΓΑΛΟΣΕΣ ὑποπλάτης ἀνταρῆς καὶ ὅλα κατασκευάζοντα τοῦ ἡγεμονικοῦ
καὶ ὁδῶν PIRELLI ἡτοι γινέσκονται καλῶς, ἐλαστικὰ
πολλὰ ἐν γένει, τὰς τῆς ἡμετέρας φαρμακικῆς
καὶ χειρουργικῆς ἐπιστῆς εἰδή, κ. τ. λ.

ΠΡΕΒΕΖΑ - ΚΕΡΚΥΡΑ
Ἀτμ. «ΕΛΒΙΡΑ» ἐκάστην Κυριακὴν ὥραν 4 π. μ. διὰ Πάργαν, Πηγομε-
νίσταν καὶ Κέρκυραν.